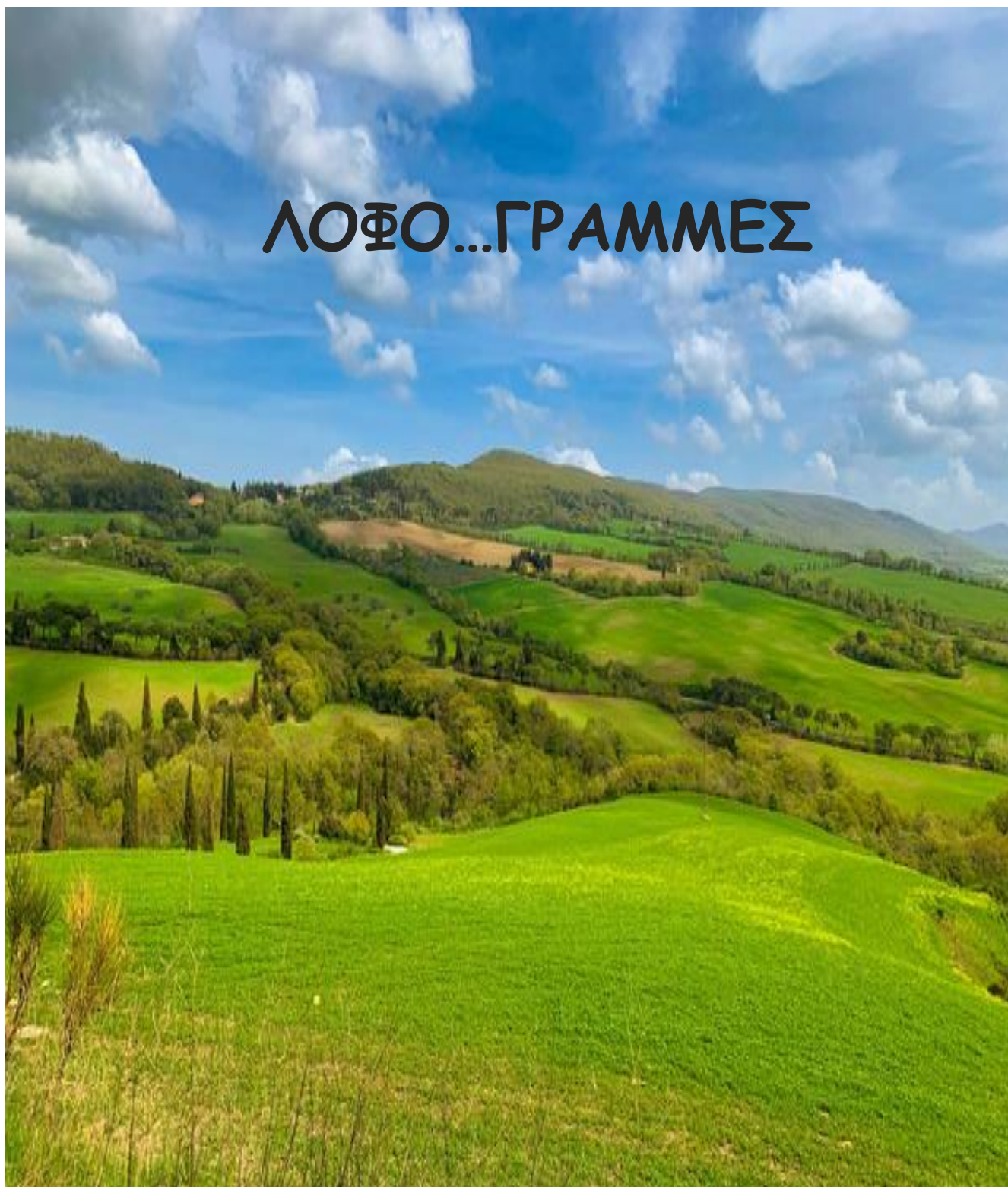

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

5^ο ΓΕΛ Περιστερίου
2ο τεύχος ΜΑΪΟΣ 2023

ΛΟΦΟ...ΓΡΑΜΜΕΣ

Περιεχόμενα 2^{ου} τεύχους

1. Συνέντευξη με την κα Άννα Μακρή, υπεύθυνη του καταφυγίου «Τα αδεσποτάκια της Νεάπολης», Κεχαγιάς Στράτος (B2), σελ. 3
2. Ποίημα αφιερωμένο στους νεκρούς των Τεμπών, Παππά Μάρβη (A2), σελ. 6
3. Αφιέρωμα στην τριήμερη εκδρομή της Α΄ Λυκείου από τις μαθήτριες του Α2, Μπαρμπούτη Ελένη, Περδικούρη Δήμητρα, Σιδηροπούλου Θεοδώρα, Ταλιαμπέ Ελένη και Τσακλάρη Καλλιόπη, σελ. 8
4. Άρθρο για το ράφτινγκ, Μπαρμπούτη Ελένη (A2), σελ. 11
5. Έρευνα για τη συμμετοχή των νέων στις εκλογές, Δράκου Χαρίκλεια (B1), σελ.12
6. Παρουσίαση ταινίας, Δημητρακοπούλου Άρτεμις (B1), σελ. 17
7. Τέχνη και ψυχοθεραπεία, Μαργαρώνη Εύα (B2), Σιουμπάλα Σοφία (B3), σελ. 19
8. Άρθρο για τον Ερρίκο τον Η΄ ... και τις συζύγους του, Πετράκη Νεφέλη (Γ3), σελ. 20

Συνέντευξη με την υπεύθυνη και μία από τα άτομα που ίδρυσαν το καταφύγιο «Τα αδεσποτάκια της Νεάπολης», κα Άννα Μακρή.

Καλησπέρα κυρία Άννα σας ευχαριστώ που δεχτήκατε να μου μιλήσετε σήμερα.

Καλησπέρα, εγώ ευχαριστώ που σκέφτηκες εμένα, για να μιλήσεις για την φιλοζωία!

Ξεκινώντας θα ήθελα να μας πείτε λίγα πράγματα για το καταφύγιο.

Το καταφύγιο ιδρύθηκε εξαιτίας της ανάγκης να στεγαστεί μία αγέλη σκυλιών που κυκλοφορούσε έξω, εδώ στην Νεάπολη της Νίκαιας, και όλοι ήθελαν να την σκοτώσουν. Υπήρχαν συνεχώς παράπονα, όχι επειδή τα σκυλιά ήταν επιθετικά, απλώς και μόνο, επειδή ήταν πολύ μεγάλα, τα θεωρούσαν επιθετικά. Οπότε, στην αρχή ως λύση βρήκαμε το να φτιάξουμε μια κατασκευή κοντά στους δρόμους όπου και κυκλοφορούσαν, αλλά και για την κατασκευή αυτή υπήρχαν παράπονα. Μέχρι, που ένα πρωί ένας κύριος έκανε καταγγελία με αποτέλεσμα να γκρεμιστούν όλα τα σπιτάκια. Οπότε, αυτά τα ζώα πάλι δεν είχαν πουθενά να μείνουν. Έτσι, με αφορμή αυτό και μετά από δεκάδες εκκλήσεις που γίνονταν επανειλημμένως, που αγνοούνταν από την τότε δημοτική αρχή, πήγα στο δημαρχείο, ανέφερα το πρόβλημα και απαιτούσα άμεσα την λύση. Η λύση ήταν να παραχωρηθεί αυτός ο χώρος. Όταν, λοιπόν, μας τον έδωσαν ήταν απλώς ένα οικόπεδο περιφραγμένο, τίποτα άλλο! Αυτό υπήρχε και σιγά σιγά ξεκινήσαμε τρεις φιλόζωοι, που στην συνέχεια γίναμε τέσσερις, και σταδιακά βάζαμε σπιτάκια, λίγο με τα υλικά του δήμου και λίγο από την τσέπη μας και κάπως έτσι ξεκίνησε το έργο μας! Όμως αυτά τα σκυλιά δεν μπήκαν ποτέ εδώ, πέρα από τρία, τα οποία λόγω λάθους στην περιφραξη κατάφεραν να το σκάσουν! Από αυτή την αγέλη, λοιπόν, μόνο ένα κατάφερε να σωθεί, το οποίο μέχρι σήμερα βρίσκεται εδώ και είναι φοβικό, όπως και η υπόλοιπη αγέλη. Το σκυλάκι αυτό, τον Όσκαρ μας καταφέραμε να τον πιάσουμε καθώς τον χτύπησε διερχόμενο αμάξι, οπότε ήταν και λίγο τυχερός μέσα στην ατυχία του. Χάρη σε αυτά τα φοβικά σκυλιά, τα οποία ανά τρεις μήνες τα έχανα και συχνά δεν γύρναγαν όλα πίσω για αδιευκρίνιστους λόγους, σώθηκαν πολλά ακόμα σκυλιά. Το καταφύγιο μας, λοιπόν, πήρε το όνομα του από αυτά τα «Φοβισμένα Αδεσποτάκια της Νεάπολης».

Πώς συντηρείται ένας τέτοιος χώρος και τι χρειάζεται να γίνεται καθημερινά;

Αυτός ο χώρος στα πέντε πρώτα χρόνια λειτουργίας του συντηρούνταν μόνο από την τσέπη των εθελοντών, ο δήμος μας έδινε κάποια οικοδομικά υλικά αλλά μόνο αυτό. Κάποια στιγμή, όμως, δεν μπορούσαμε να αντεπεξέλθουμε πλέον, είπαμε να κάνουμε το καταφύγιο ανοικτό προς το κοινό με σκοπό να βρεθεί κόσμος, που θέλει και μπορεί να βοηθήσει. Ταυτόχρονα οργανώσαμε και τις βόλτες μας με σκοπό να κοινωνικοποιούνται τα σκυλιά, οπότε ξεκίνησε ο κόσμος να μας μαθαίνει. Τώρα, όσον αφορά την καθημερινή του συντήρηση, πρέπει να γίνονται κάποια συγκεκριμένα πράγματα. Αυτά είναι προαυλισμός, καθαρισμός, αλλαγή νερών και σίτιση. Πέρα από αυτά χρειάζονται και επισκευές τα

σπιτάκια των ζώων αλλά και κατασκευή νέων χώρων, οι οποίοι έχουν ποικίλες λειτουργίες.

Ποιες οι υποχρεώσεις ενός εθελοντή όσον αφορά το καταφύγιο;

Όταν κάποιος αποφασίσει να γίνει εθελοντής, στην αρχή, θα αποτελεί βοηθητικό μέλος που ακολουθεί οδηγίες των μόνιμων και έμπειρων εθελοντών μας. Στην συνέχεια, όμως, γίνεται πιο ανεξάρτητος και δρα μόνος του. Ένας εθελοντής, όμως, πέρα από την φυσική παρουσία μπορεί να βοηθήσει και αλλιώς, για παράδειγμα, να κάνει γνωστό ένα ζώο μέσω των κοινωνικών δικτύων, να αναλάβει να υιοθετήσει εικονικά ένα ζώο. Εικονική υιοθεσία έχουμε όταν ένας εθελοντής καταθέτει σε σταθερή βάση το ποσό των 15 ευρώ τον μήνα με σκοπό να εξασφαλίσει τα αναγκαία ενός ζώου στο καταφύγιο όπως η τροφή, το λουρί του κλπ.

Με ποια κριτήρια κάποιος υιοθετεί ένα ζώο από το καταφύγιο;

Εμείς ουσιαστικά κοιτάμε το πόσο υπεύθυνος είναι κάποιος, ο οποίος θέλει να υιοθετήσει ένα ζώο. Όταν ένα ζώο φεύγει από εμάς, πρέπει να ξέρουμε ότι θα ζει μέσα σε σπίτι σε μόνιμη βάση. Καλό είναι να υπάρχει αυλή αλλά ποτέ το ζώο μόνιμα σε εξωτερικούς χώρους. Πρέπει κάποια στιγμή το στερεότυπο ότι τα μεγαλόσωμα σκυλιά είναι αναγκαίο να βρίσκονται στην αυλή να καταρριφθεί. Για εμάς κάτι τέτοιο δεν υφίσταται, καθώς όλα τα σκυλιά χρειάζονται την ανθρώπινη παρουσία ανεξαρτήτως μεγέθους. Επίσης, το βράδυ το σκυλί πρέπει να μένει εντός του σπιτιού, καθώς η ιδέα που έχουν κάποιοι ότι το σκυλί έχει τρίχωμα και δεν κρυώνει είναι λάθος, είναι μια ψυχή και φυσικά κρυώνει. Είναι ψυχές.

Πώς βλέπετε την κατάσταση με τα αδέσποτα στην Ελλάδα, υπάρχει βελτίωση;

Έχω δει αρκετή βελτίωση. Ακόμα και ο δήμος, έχει ξεκινήσει να βοηθάει και γενικότερα υπάρχει κάποια ευαισθητοποίηση από τον συγκεκριμένο δήμο. Αυτό αφορά την Αθήνα καθώς στην επαρχία συχνά τα σκυλιά αντιμετωπίζονται σαν να μην έχουν ψυχή, σαν να είναι αντικείμενα. Βέβαια, όλα ξεκινούν από την παιδεία, αν τόσο στην οικογένεια όσο και στο σχολείο δεν καλλιεργείται η φιλοζωία, δεν υπάρχει σωτηρία, καθώς τα παιδιά είναι το μέλλον μας.

Μπορείτε να θυμηθείτε και να μου πείτε την πιο χαρούμενη και την πιο λυπητερή ανάμνηση σας από το καταφύγιο;

Η πιο χαρούμενη ανάμνηση μου είναι η Ζάνα μου. Η Ζάνα είναι ένα σκυλί που ήρθε εδώ από σπίτι και βρισκόταν στο καταφύγιο περίπου τριετήμια χρόνια. Την υιοθέτησε μια κοπέλα που στην αρχή ερχόταν δειλά, εμείς μάλιστα ήμασταν σκεπτικοί, καθώς η κοπέλα ήταν μικροκαμωμένη ενώ η Ζάνα μας ένα μεγαλόσωμο ζώο. Εκείνη, όμως, ερχόταν μέχρι να συνηθίσουν η μία την άλλη και στο τέλος την υιοθέτησε. Η Ζάνα, πλέον, είναι επιχειρηματίας, καθώς η κοπέλα που την υιοθέτησε άφησε την δουλειά της και άνοιξε κομμωτήριο ζώων με το όνομα της Ζάνας. Πλέον, το αδεσποτάκι μας έχει δική του σελίδα στο instagram με όνομα Zana the dog.

Τώρα, όσον αφορά την πιο λυπητερή ανάμνησή μου, είναι ο Μάγκας μου. Ήταν ένα σκυλί που βρέθηκε στο Σχιστό και είχε οστεοσάρκωμα και αυτός ήταν ο λόγος που το παράτησαν. Ήρθε εδώ, όταν είχε πρωτοξεκινήσει το καταφύγιο. Το πήγαμε στον γιατρό και έγινε χειρουργείο. Στην συνέχεια, όμως, το οστεοσάρκωμα ξαναβγήκε και ο κτηνίατρος μάς είπε ότι είτε θα χειρουργηθεί και θα έχει ζωή τρεις μήνες είτε δεν θα χειρουργηθεί και θα ζήσει μία εβδομάδα. Επέλεξα να μην του κάνω χειρουργείο, βέβαια ο Μάγκας έζησε για ενάμιση χρόνο ακόμα. Ήταν ένα σκυλί που πέθανε στην αγκαλιά μου για αυτό θα τον δείτε και στους λογαριασμούς μου στα κοινωνικά δίκτυα. Ο Μάγκας ήταν η πρώτη ψυχή που έφυγε στο καταφύγιο.

Σας ευχαριστώ πολύ!

Κεχαγιάς Στράτος, B2

“Οι 57 της κοιλάδας”

Φλέβισε ο Φλεβάρης μα καλοκαίρι
δε μύρισε και το κακό δεν άργησε
έτσι είπε στην μάνα η περιστέρα
κι η μάνα έκλαψε
και η περιστέρα κίνησε να πάει
σ’ άλλη μάνα
κι έκλαψε κι εκείνη

και οι μανάδες γίνανε πολλές
ίσες με τ’ αστέρια τα πενήντα εφτά
που ένωσαν στον ουρανό τα χέρια

ο πόνος επλημμύρισε γονείς, παιδιά κι αδέλφια
παππούδες, φίλους, συγγενείς
αλλά απ’ τους υπεύθυνους
κανείς δεν είχε λίγη μπέσα

κι έτσι τα δάκρυα γίνανε πολλά
ποτάμι γίνανε που χύθηκε ορμητικά
από Βορρά σε Νότο
για να ξεπλύνει τη βρωμιά
από αυτόν τον τόπο

Δεν ξέρω αν τα κατάφερε
και τι θα απογίνει
μα ελπίζω μέσα μου βαθιά
η αρχή να έχει γίνει

(αφιερωμένο στις 57 ψυχές που λάμπουν στον Παράδεισο)

Παππά Μάρβη, Α2

Οι μαθητές του σχολείου μας ευαισθητοποιημένοι από την τραγωδία των Τεμπών, προέβησαν σε δράση, για να τιμήσουν τους νεκρούς. Σχημάτισαν με τις τσάντες τους στον προαύλιο χώρο το μήνυμα «ΠΑΡΕ, ΟΤΑΝ ΦΤΑΣΕΙΣ» και κράτησαν ενός λεπτού σιγή στην μνήμη τους. Φωτογραφίες και το βιντεάκι της δράσης μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του σχολείου μας.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

1η στάση: Λίμνη Πλαστήρα

Η Λίμνη Πλαστήρα αποτελεί ανθρώπινο δημιούργημα και βρίσκεται σε μία ειδυλλιακή

τοποθεσία του νομού Καρδίτσας, περιτριγυρισμένη από τις κατάφυτες πλαγιές του ορεινού όγκου των Αγράφων. Η Λίμνη Πλαστήρα είναι το στολίδι του νομού Καρδίτσας και βρίσκεται 25χλμ. δυτικά από την πόλη της, σε υψόμετρο 1.000 μέτρων.

2η στάση:

Ναός Πόρτα-Παναγιάς

Ο βυζαντινός ναός Πόρτα-Παναγιά βρίσκεται στην Πύλη Τρικάλων και κτίστηκε το 1283 από τον Ιωάννη Άγγελο Κομνηνό Δούκα. Πρόκειται για έναν από τους τρεις συνολικά σταυρεπίστεγους ναούς στο Θεσσαλικό χώρο. Είναι

μοναδικός Πανελλαδικά για την Θέση των Εικόνων του Χριστού και της Υπέρ Αγίας Θεοτόκου οι οποίες είναι τοποθετημένες εκατέρωθεν της Κύριας Πύλης σε αντίστροφη θέση από αυτή της Ορθόδοξης Χριστιανικής Διάταξης, αποκαλώντας την έτσι και ως μοναδική Δεξιοκρατούσα Παναγία στον Ελλαδικό Χώρο.

Γεφύρι της Πύλης

Το γεφύρι της Πύλης ή του Αγίου Βησσαρίωνα ή της Πόρτας είναι πέτρινη τοξωτή γέφυρα που βρίσκεται 1,5 χιλιόμετρα ανατολικά της Πύλης Τρικάλων, γεφυρώνοντας τον Πορταϊκό. Σύμφωνα με την σωζόμενη επιγραφή κτίστηκε το 1514.

Η διαδρομή από το ναό της Πόρτα-Παναγιάς προς το γεφύρι, κατά μήκος του Πορταϊκού ποταμού είναι αναμφισβήτητα αναζωογονητική και χαλαρωτική. Με παρέα το ποτάμι και οδηγό το μονοπάτι, θα φτάσετε σύντομα να αντικρίσετε το μαγευτικό τοπίο του γεφυριού.

3η στάση: Ελάτη

Η Ελάτη είναι ένα ορεινό χωριό που γεωγραφικά ανήκει στη Δημοτική Ενότητα Αιθίκων του Δήμου Πυλίας στο Νομό Τρικάλων. Είναι χτισμένο αμφιθεατρικά μέσα σε δάσος από έλατα και βρίσκεται απέναντι από τα Μετέωρα. Σύμφωνα με την παράδοση, το χωριό κατοικήθηκε λίγα χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης και αποτελεί πλέον ιδανικό προορισμό για τους λάτρεις της φύσης.

4η στάση: Μετέωρα

Η Μονή Αγίου Στεφάνου είναι γυναικείο μοναστήρι στα Μετέωρα (Θεσσαλία). Βρίσκεται στο νότιο άκρο των Μετεώρων, πάνω από την Καλαμπάκα. Είναι ένα από τα έξι που συνεχίζουν να είναι ενεργά στα Μετέωρα, τα οποία από το 1988 συμπεριλαμβάνονται στα μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Η κατασκευή της μονής άρχισε τον 14 ο αιώνα και ολοκληρώθηκε τον 16 ο αιώνα.

Η μονή συνδέεται με τον σύγχρονο δρόμο με μικρό γεφύρι. Τα κελιά της μονής βρίσκονται εκατέρωθεν της εισόδου. Στα νοτιοανατολικά του περιβόλου βρίσκεται το παλιό καθολικό της μονής, το οποίο χρονολογείται από τον 15ο αιώνα. Το νέο καθολικό βρίσκεται στα βορειοδυτικά του περιβόλου και χτίστηκε το 1798. Κοντά στο παλαιό καθολικό βρίσκεται η τράπεζα και το σκευοφυλάκιο-μουσείο. Στα ανατολικά του βρίσκεται η εστία, ο στάβλος, ένα μικρό τετράγωνο θολωτό κτίσμα και άλλοι βοηθητικοί χώροι.

5η στάση: Τρίκαλα

Τα ιστορικά και πανέμορφα Τρίκαλα, πρωτεύουσα του ομώνυμου νομού, είναι κτισμένα στη βορειοδυτική πλευρά του θεσσαλικού κάμπου. Έχει πληθυσμό 70.000 κατοίκους και βρίσκεται πολύ κοντά στα Μετέωρα, στην Καλαμπάκα και στον ορεινό όγκο της νότιας Πίνδου όπου βρίσκονται γνωστοί προορισμοί. Πρόκειται για μια επίπεδη, μοντέρνα πόλη, με σωστή ρυμοτομία και πολλές ανέσεις. Η πόλη χρωστά σε μεγάλο βαθμό την ομορφιά της στο γραφικό ποταμό Ληθαίο αλλά και στα ιστορικά της μνημεία, τις ευρύχωρες πλατείες, τα πάρκα, τους πεζόδρομους και τους ποδηλατοδρόμους της.

Τα Τρίκαλα, παραδοσιακά, είναι μια πόλη με μεγάλη ποδηλατική κουλτούρα λόγω του επίπεδου εδάφους, των στενών δρόμων και των μικρών αποστάσεων, με χιλιάδες ποδήλατα να την κατακλύζουν καθημερινά. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν το ποδήλατο σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητάς τους όχι μόνο ως τρόπο διασκέδασης ή ως όργανο άθλησης, αλλά και ως βασικό μέσο μετακίνησης ή ακόμα και για την

πραγματοποίηση εμπορικών δραστηριοτήτων. Σε πολλά σημεία της πόλης υπάρχουν κατάλληλα διαμορφωμένοι χώροι για τη στάθμευσή. **Μπαρμπούτη Ε. Περδικούρη Δ. Σιδηροπούλου Θ. Ταλιαμπέ Ε. Τσακλάρη Κ. Α2**

ΦΥΓΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ράφτινγκ & Κανό – Καγιάκ θαλάσσης

Πώς μπορεί μια τέτοια εμπειρία να ωφελήσει τον άνθρωπο;

Η Ελλάδα ως προορισμός φημίζεται συχνά τόσο για τη θάλασσα και τις παραλίες της, όσο και για το πλούσιο ανάγλυφό της. Η καταγάλανη θάλασσα, τα επιβλητικά βουνά, τα απαιτητικά φαράγγια και τα ορμητικά ποτάμια δελεάζουν Έλληνες και τουρίστες από κάθε γωνιά του κόσμου, για να εξερευνήσουν τον τόπο μας. Έτσι πολλοί είναι αυτοί που το εκμεταλλεύτηκαν θετικά και ξεκίνησαν να ιδρύουν ομίλους με θαλάσσια και ορεινά σπορ όπως το ράφτινγκ και κανό-καγιάκ θαλάσσης.

Ράφτινγκ

Έχει πάρει την ονομασία του από την αγγλική λέξη raft (σχεδία) και πρόκειται για ένα ομαδικό άθλημα κατάβασης ποταμού με φουσκωτή βάρκα. Το πλήρωμα αποτελείται από έναν επαγγελματία οδηγό ποταμού και από 6-12 κωπηλάτες, ανάλογα με το μέγεθος της βάρκας, το οποίο καθορίζεται από το **βαθμό δυσκολίας*** του ποταμού και την ποσότητα των νερών του. Ο έμπειρος οδηγός που βρίσκεται στη βάρκα, καθοδηγεί το πλήρωμα και του δίνει τις ανάλογες εντολές για να κωπηλατεί ανάλογα, έτσι ώστε να αποφεύγονται τα φυσικά εμπόδια που συναντώνται κατά τη διάρκεια της κατάβασης. Όπως όλα τα σπορ περιπέτειας, έτσι και το ράφτινγκ έχει κάποιο βαθμό επικινδυνότητας, συνεπώς και κάποιους κανόνες ασφαλείας.

***Οι βαθμοί δυσκολίας των ποταμών με τις εντολές του οδηγού είναι από 1- 6. Η κλίμακα αυτή διαμορφώνεται ανάλογα με τον όγκο του νερού, την κλίση του εδάφους και τα εμπόδια (βράχια) που βρίσκονται στο ποτάμι.**

Αναφερόμαστε σε μία εμπειρία που, ιδιαίτερα αν είστε λάτρεις τέτοιων σπορ, θα απολαύσετε αναμφισβήτητα. Είναι εξαιρετική επιλογή για οικογένειες και παρέες. Παρόλα αυτά μπορείτε να κάνετε και ατομική κατάβαση με καγιάκ.

Εμπειρία ζωής ή απλά ένα εξτρίμ σπορ;

Από προσωπική εμπειρία θα χαρακτηρίζα το ράφτινγκ εμπειρία ζωής και παροτρύνω τον καθένα να δοκιμάσει την κατάβαση ποταμού οπωσδήποτε. Είναι μια ευκαιρία να γνωρίσει διαφορετικές πτυχές της φύσης. Το

τοπίο στη διάρκεια της διαδρομής είναι απεριγράπτης ομορφιάς σε οποιοδήποτε ποτάμι της Ελλάδας και πολύ διαφορετικό από εκείνο που θα παρατηρούσε κανείς σε μια κλασσική εκδρομή με το αυτοκίνητο. Παρόλη την αδρεναλίνη που προσφέρει, έχεις την ευκαιρία να χαλαρώσεις και να αισθανθείς την γαλήνη της φύσης. Είναι σίγουρο πως μετά από κάτι τέτοιο το μυαλό σου αδειάζει από κάθε έγνοια και η ψυχή σου ηρεμεί πλήρως

Κανό – Καγιάκ Θαλάσσης

Σε αντίθεση με το ράφτινγκ, στο κανό – καγιάκ θαλάσσης δεν είναι απαραίτητη η καθοδήγηση από ειδικό. Τα τελευταία 5 – 7 χρόνια παρατηρούμε πως η ιδιωτική χρήση

τους έχει αυξηθεί όλο και περισσότερο, με λουόμενους να επενδύουν σε κάθε στιλ κανό (π.χ. μονοθέσιο, διθέσιο, τριθέσιο). Η ιδιωτική χρήση βέβαια, απαιτεί κάποια μέτρα ασφαλείας. Όσοι επιλέγουν να πλεύσουν με το κανό θα πρέπει οπωσδήποτε να φορούν διασωστικό σωσίβιο, είτε γνωρίζουν κολύμπι, είτε όχι.

Σε περίπτωση που έχετε ένα σταθερό μέρος που περνάτε τις καλοκαιρινές σας διακοπές, η αγορά ενός κανό θα ήταν έξοχη ιδέα. Είναι ιδανικό για όλες τις ηλικίες, ακόμα και για παιδιά και ταυτόχρονα γυμνάζει τον κορμό και τα χέρια. Επιπρόσθετα, θα είναι μια ευκαιρία να ανακαλύψετε και να θαυμάσετε μέρη στην περιοχή σας που δεν γνωρίζατε ότι υπάρχουν και γιατί όχι, να βιώσετε μια άλλη εκδοχή της θάλασσας.

Φυσικά, όσοι δεν έχουν το προνόμιο της αγοράς ή σταθερή διαμονή σε ένα μέρος, υπάρχει και το ενδεχόμενο ενοικίασης. Έτσι, θα μπορούν να βιώσουν και εκείνοι αυτή την διασκεδαστική και παράλληλα χαλαρωτική εμπειρία. **Μπαρμπούτη Ε. Α2**

ΕΦΗΒΟΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Από τις τάξεις στις ...κάλπες

Είναι γνωστό ότι η συμμετοχή στα κοινά αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα ενός πολίτη. Για αυτό, με αφορμή τις εκλογές της 21ης Μαΐου, οι μαθητές της Β' και Γ' Λυκείου κλήθηκαν να απαντήσουν σε μερικές ερωτήσεις αναφορικά με την πολιτική τους στάση.

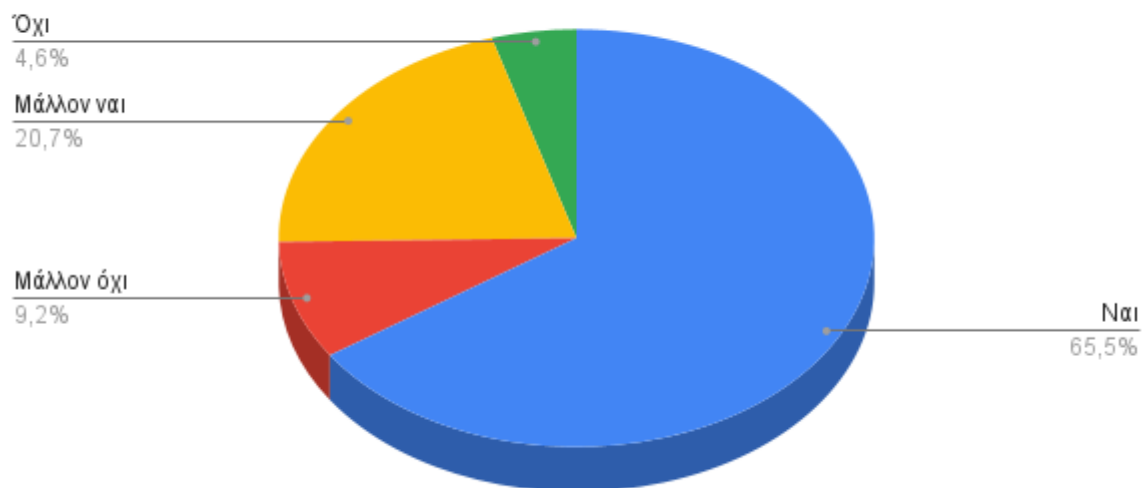
Πρώτα από όλα, αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι κανένας ερωτώμενος δεν νιώθει περηφάνια για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Το 0% περηφάνια στην ερώτηση «Ποια είναι τα συναισθήματά σας για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα;» θα πρέπει να μας προβληματίσει. Βέβαια, ένας μαθητής που έχει ανεχτεί την κατάργηση των εικαστικών, την υπέρογκη ύλη που επιβάλλεται κάθε χρόνο και την απουσία ελεύθερου χρόνου, είναι λογικό να μην νιώθει ικανοποιημένος με την ζωή του. Αντιθέτως, νιώθει απογοητευμένος (43,5%), οργισμένος (29,3%) και φοβισμένος (17%). Παρόλα αυτά, είναι σημαντικό που δεν υιοθετείται μια μοιρολατρική στάση από όλους, καθώς το 10,2% αντιμετωπίζει το μέλλον με ελπίδα, ένα μέλλον που μπορεί να καθοριστεί από την ψήφο του καθενός από εμάς.

Είναι σημαντικό λοιπόν ότι οι νέοι της γενιάς μας δεν παρακολουθούν παθητικά τα γεγονότα της επικαιρότητας αλλά είναι έτοιμοι να δράσουν. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι πολλοί από τους μαθητές ασχολούνται με τα πολιτικά ζητήματα. Είτε επηρεασμένοι από το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον, είτε από την προβολή των πολιτικών κομμάτων στα Μέσα, οι νέοι με κύριο κριτήριο τις προσωπικές τους πεποιθήσεις, θα υποστηρίξουν την παράταξη που τους αντιπροσωπεύει. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι περισσότεροι από αυτούς δηλώνουν ότι νιώθουν έτοιμοι και αρκετά ώριμοι για να βρεθούν αντιμέτωποι με την κάλπη και να καταθέσουν μια συνειδητή ψήφο.

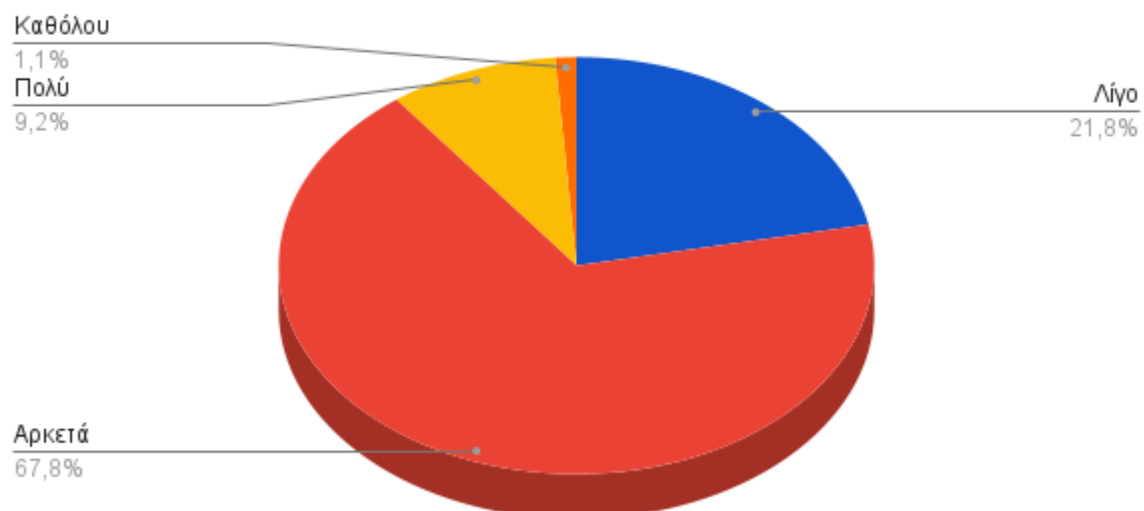
Επιπρόσθετα, είναι ζωτικής σημασίας ότι οι εκλογές δεν αντιμετωπίζονται μόνο ως μια κοινωνική επιβολή ούτε ως μια αφορμή για εξόρμηση για όσους ψηφίζουν σε άλλη περιοχή. Απεναντίας, οι εκλογές είναι μια ευκαιρία έκφρασης των αναγκών και των επιθυμιών ενός λαού. Ως αποτέλεσμα οι νέοι οραματίζονται ένα μέλλον όπου η όποια κυβέρνηση θα ασχοληθεί με καίρια θέματα, όπως η εκπαίδευση (31,7%), την οικονομία και το εργατικό δυναμικό (31,7%), η Δημόσια Υγεία (27,1%) και η Εξωτερική Πολιτική (9,5%).

Συμπερασματικά, είναι φανερό η επικριτική στάση των νέων στο σύστημα αλλά και η αποφασιστική στάση που θα επιδείξουν ασκώντας το δημοκρατικό τους δικαίωμα.

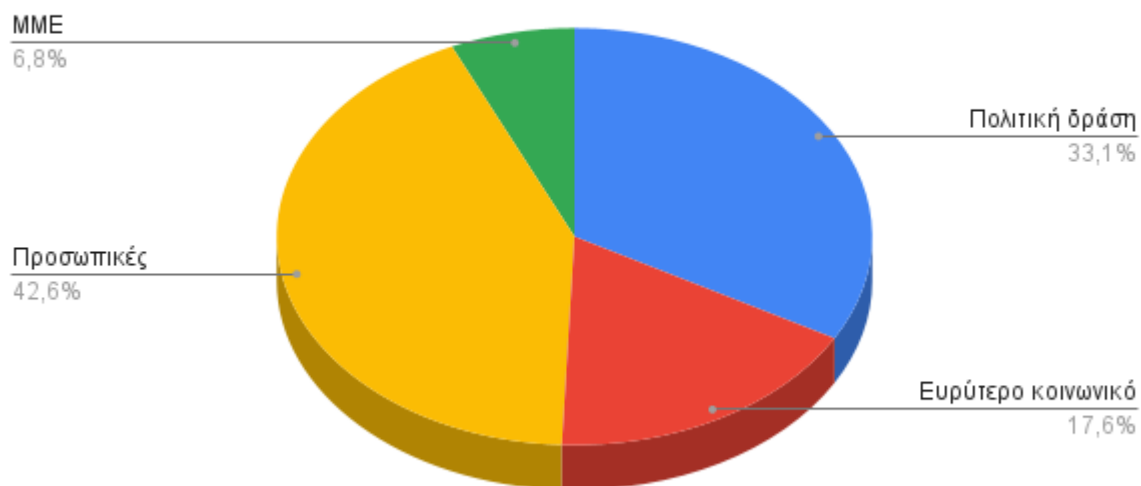
Σκοπεύετε να ψηφίσετε;

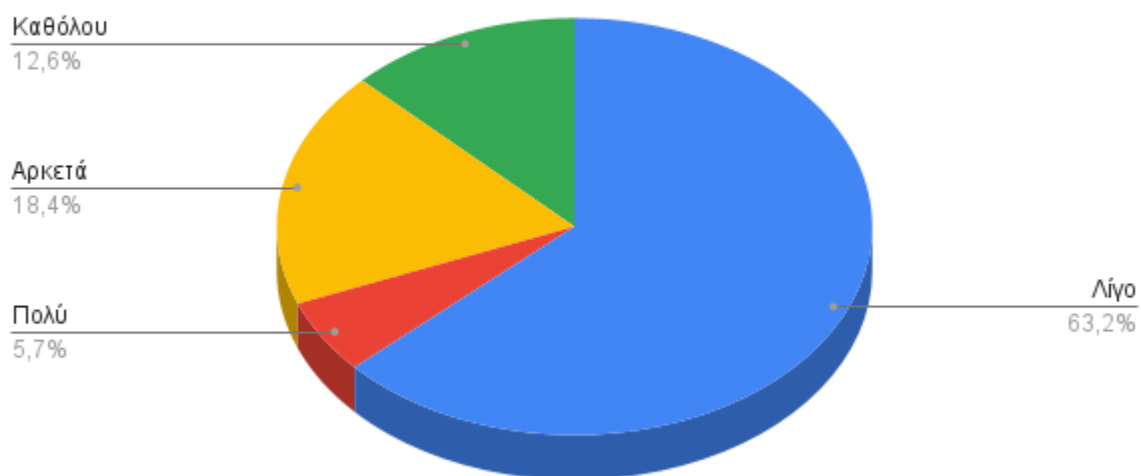
Πιστεύετε ότι είστε ώριμοι για να ψηφίσετε;

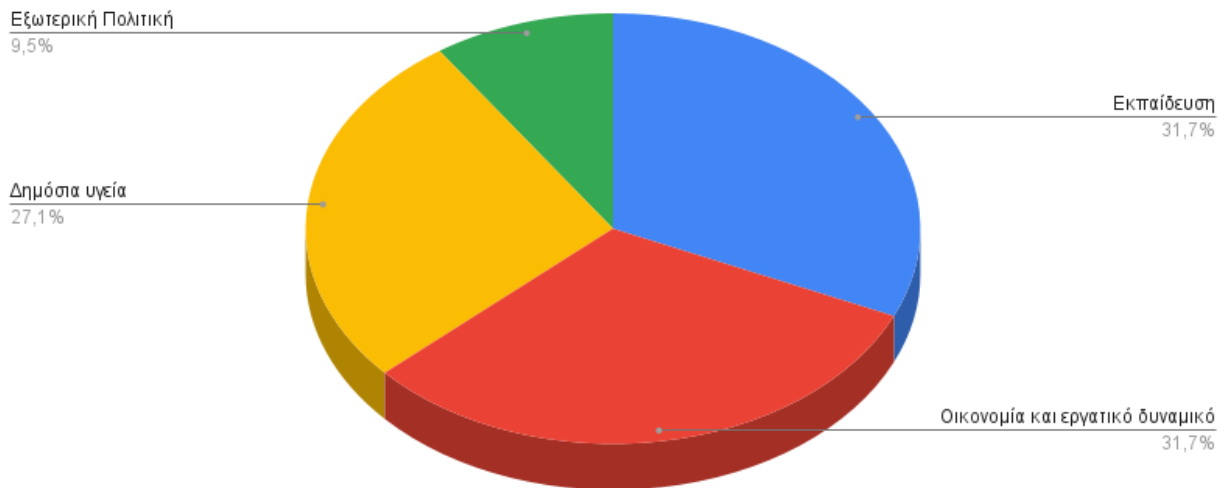
Τι θα επηρεάσει την ψήφο σας;

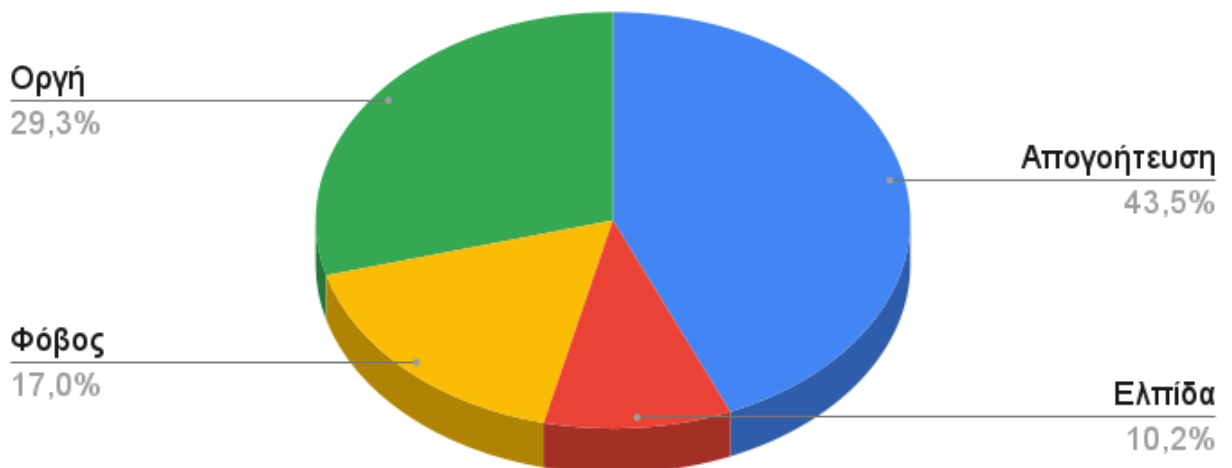
Ασχολείστε με τα πολιτικά ζητήματα;

Ποιο είναι το σημαντικότερο ζήτημα που θα πρέπει να αντιμετωπίσει η εκάστοτε κυβέρνηση;

Ποια είναι τα συναισθήματά σας για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα;
Περηφάνια 0%

Δράκου Χαρίκλεια, Β1

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ (AMERICAN HISTORY X)

Λίγα λόγια για την ταινία και την σκηνοθεσία: Το 1998, στις αίθουσες του σινεμά κάνει πρεμιέρα η ταινία « American History X» (ή στα ελληνικά «Μαθήματα Αμερικανικής Ιστορίας»), προκαλώντας ιδιαίτερη αίσθηση στο κινηματογραφικό γίγνεσθαι. Μια ταινία που μιλάει με ωμό ρεαλισμό και αφοπλιστική ειλικρίνεια για τη φρικαλεότητα του ναζισμού, την εξάπλωση της μίστιγας του ρατσισμού και τις συνέπειες αυτών. Τη σκηνοθεσία υπογράφει ο -πρωτοεμφανιζόμενος τότε- Βρετανός σκηνοθέτης Τόνι Κάνιε, μη γνωρίζοντας ότι θα σημαδέψει και την επόμενη γενιά και ότι η ταινία του θα αποτελέσει κλασσικό κομμάτι. Όπως και να έχει η συγκεκριμένη ταινία έχει γράψει αναμφίβολα με ανεξίτηλο μαρκαδόρο την ιστορία της στο σινεμά, καταθέτοντας τη δική της διαμαρτυρία στο νοσηρό φαινόμενο του ρατσισμού.

Λίγα λόγια για τον πρωταγωνιστή και την καριέρα του: πρωταγωνιστής ο εξαιρετικός νεαρός ηθοποιός Έντουαρντ Νόρτον που μας είχε αποκαλύψει το σπάνιο ταλέντο του μόλις δυο χρόνια νωρίτερα στην πρώτη του ταινία «Φόβος Ενστίκτου» ενσαρκώνοντας με αξιοθαύμαστη υποκριτική ικανότητα έναν προβληματικό φυλακισμένο νεαρό. Έτσι με τον πρώτο του ρόλο κατέκτησε και το πρώτο του βραβείο (χρυσή σφαίρα καλύτερου ηθοποιού 1997). Η διαφορά στο πρόσωπο και στο σώμα του ηθοποιού στην πρώτη με την δεύτερη ταινία του είναι αξιοθαύμαστη και δείχνει το ταλέντο του όσον αφορά και την προσαρμοστικότητα στις απαιτήσεις κάθε ρόλου. Δυναμικά συνεχίζει και στο υπόλοιπο της καριέρας του παίζοντας χαρακτηριστικούς ρόλους που έχουν σημαδέψει τον κινηματογράφο (πχ. ο αφηγητής στο fight club).

Τι αφηγείται η ταινία “ Μαθήματα Αμερικανικής Ιστορίας”;

Η ταινία αφηγείται τη ζωή ενός Αμερικανού νεοναζί μετά την αποφυλάκιση του, έπειτα από τον διπλό φόνο δύο Αφροαμερικανών και την προσπάθειά του να πείσει τον μικρό του αδελφό να εγκαταλείψει τη φασίζουσα πορεία που έχει ξεκινήσει.

Πρόκειται για ένα οικογενειακό δράμα με κοινωνικές και πολιτικές προεκτάσεις που αφορούν τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, η οποία μαστίζεται από φυλετικές διακρίσεις -και εν γένει τη ρατσιστική συμπεριφορά- καθώς και αλλοτρίωση του ανθρώπου που οδηγεί στην ανάγκη συμμετοχής του σε κοινωνικά δίκτυα, που έχουν σκοπό την επικράτηση τους έναντι των υπολοίπων. Η ταινία αποδομεί αποτελεσματικά όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία συντελούν στη διατήρηση ρατσιστικών αντιλήψεων και τα αφηγήματα μίσους. Αυτό, το επιτυγχάνει μέσα από μια ρεαλιστική αφήγηση και επιτυχημένη χρήση του flashback που εκτός από την αντίθεση που προσφέρει μέσα από την εναλλαγή ασπρόμαυρων (παρελθόν) και έγχρωμων (παρόν) πλάνων, ξεδιπλώνει σιγά σιγά την ιστορία, τα κίνητρα και τους λόγους που οδήγησαν τους χαρακτήρες στα πεπραγμένα τους.

Είναι εκπληκτικά πειστική η ερμηνεία του πρωταγωνιστή (Έντουαρντ Νόρτον), που δεν είναι απλά εκεί για να διεκπεραιώσει την ιστορία αλλά παίζει βασικό ρόλο στον ρεαλισμό και στη δραματουργία που αυτή απαιτεί και κατ' επέκταση στο συνολικό αποτέλεσμα. Ο Ντέρεκ (Έντουαρντ Νόρτον), μετά την αποφυλάκιση του, απαρνούμενος το παρελθόν του περνάει από την άγνοια στην συνειδητοποίηση, από την άρνηση στην αποδοχή, από το σκοτάδι στο φως. Η αποποίηση του παρελθόντος συνέβη μέσα από τραγικά βιώματα στη φυλακή, όπου ήταν και το κρίσιμο σημείο καμπής, στο οποίο από θύτης έγινε θύμα.

Σε μια φτωχογειτονιά, που έχει γίνει πεδίο μάχης, δεσπόζουν η οργή, το μίσος και η ξενοφοβία. Τα συναισθήματα αυτά έχουν κατακυριεύσει την ψυχή του Ντέρεκ όπως και η

ανάγκη του να ηγείται μιας συμμορίας και οδηγούν σε σε σκηνές ανθολογίας, όπως η σκηνή του οικογενειακού τραπέζιου, που από ένα ρατσιστικό παραλήρημα εξελίχτηκε σε ενδοοικογενειακή βία μεγάλης συναισθηματικής έντασης και ψυχολογικής φόρτισης .

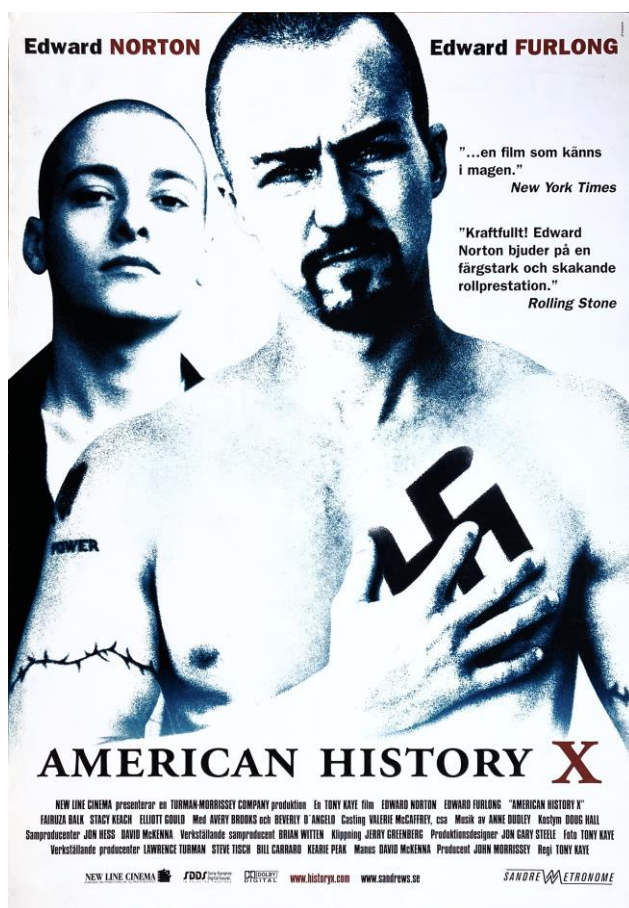
Η απουσία της πατρικής φιγούρας στη ζωή του Ντέρεκ τον ανάγκασε να καταφύγει στον επικεφαλής της ναζιστικής οργάνωσης τον οποίο αργότερα κατάφερε να δει με καθαρό βλέμμα και να αντιληφθεί την παράνοια της ζωής που ζούσε. Παρουσιάζεται έτσι η ωμή βία του πρωταγωνιστή που σκοτώνει χωρίς ίχνος οίκτου έναν μαύρο άνδρα και στη συνέχεια τη στιγμή της σύλληψής του χαμογελάει δείχνοντας να μην έχει συνειδητοποιήσει τι έχει πράξει, αφού ελάχιστη σημασία έχει γι' αυτόν η ανθρωπινή ζωή.

Από τη μία, ο Ντέρεκ είχε την ανάγκη να εξομολογηθεί και να εξιστορήσει στον αδερφό του (ο οποίος τον έχει ως πατρική φιγούρα και μιμείται όλη του τη ζωή με τις πράξεις του) τα βιώματα που του σημάδεψαν το παρόν και τον έκαναν να αναθεωρήσει το παρελθόν. Από την άλλη, ο αδερφός του είχε την ανάγκη συμβουλής από τον μεγάλο αδερφό, που όντας ώριμος αυτή τη φορά θα συζητήσει μαζί του με συγκαταβατικότητα και αγάπη και θα καταλάβει ο ένας τον άλλον. Προς αποτροπή, λοιπόν, του κακού παραδείγματος, ξεκινάει η μη γραμμική αφήγηση για την φυλακή και η παρουσίαση της χρήσιμης και καθοριστικής εμπειρίας μέσα

σε αυτήν. Εκεί, ο Ντέρεκ ήταν η μειονότητα και δεν μπορούσε πια να κρυφτεί πίσω από το μικρό του δαχτυλάκι, πόσο μάλλον από μια σβάστικα.

Έτσι λοιπόν φτάνει η ταινία στο τέλος της με την αλλαγή της στάσης του Ντέρεκ και του μικρού του αδερφού, ή μάλλον αυτό είναι κοντά στο τέλος. Η ταινία πραγματικά τελειώνει με μια αξέχαστη και θλιβερή ανατροπή που θα κάνει και τους πιο σκληρούς να βουρκώσουν.

Δημητρακοπούλου Άρτεμις, Β1

ΟΙ ΤΕΧΝΕΣ ΩΣ ΜΕΘΟΔΟΣ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Γνωρίζουμε όλοι την μεγάλη σημασία της ψυχικής υγείας η οποία είναι εξίσου σημαντική με τη σωματική. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν καταφύγει τουλάχιστον μία φορά στην ζωή τους σε κάποιον ειδικό (ψυχολόγο ή ψυχίατρο), και όλοι είναι πιθανό ,σε συγκεκριμένες φάσεις της ζωής μας, να αντιμετωπίσουμε κάποιες δυσκολίες, που χρειάζονται παρακολούθηση από έναν ειδικό. Αυτές οι δυσκολίες μπορεί να αποτελέσουν εμπόδια στην ψυχολογική και κοινωνική μας προσαρμογή.

Η ψυχοθεραπεία εξελίσσεται σε σύγκριση με προηγούμενα χρόνια και πλέον υπάρχουν πολλές μορφές της. Τι γίνεται, λοιπόν, όταν η τέχνη συναντά την ψυχολογία;

Η θεραπεία αυτή βασίζεται στην ασυνείδητη έκφραση του εσωτερικού του ατόμου, την αυθόρμητη δημιουργία, την απελευθέρωση του αυθεντικού εαυτού. Μέσω της Τέχνης ο άνθρωπος κατανοεί καλύτερα τον συναισθηματικό του κόσμο και ανακαλύπτει πτυχές της προσωπικότητάς του. Το ασυνείδητο αποτελεί μυστηριώδες τμήμα του ατόμου. Είναι ένας πλούσιος κόσμος που αποκαλύπτεται με γλώσσα συμβολική, τη γλώσσα της Τέχνης. Εξάλλου, όπως έχει πει ένας σπουδαίος ψυχίατρος, ο Καρλ Γιουνγκ “ο άνθρωπος ολοκληρώνεται μόνο όταν έχει αισθητή γνώση της ασυνείδητης ζωής του μέσα από τα όνειρα και τα σύμβολά τους”. (“Οι άνθρωποι και τα σύμβολά τους”). Και η Τέχνη μπορεί να συμβάλλει πολύ αποτελεσματικά στην απόκτηση αυτής της γνώσης.

Οι θεραπείες μέσω της Τέχνης μπορούν να εφαρμοστούν σε ένα ευρύ φάσμα πληθυσμού, τόσο σε παιδιά όσο και σε ενήλικες. Είναι πολύ σημαντικό πέρα από τους παραδοσιακούς τρόπους με τους οποίους μπορεί να ασκηθεί η ψυχοθεραπεία, να ακολουθήσουμε νέους και ίσως πιο δημιουργικούς και ευχάριστους δρόμους για την αποκατάσταση της ψυχικής μας υγείας.

*Ευαγγελία Μαργαρώνη, Β2
Σοφία Σιουμπάλα, Β3*

Ο Ερρίκος Η΄ και ... οι έξι γυναίκες του...

Νομίζω πως πολλά άτομα ξέρουν για τον βασιλιά Ερρίκο Η΄ (King Henry the VIII) και τις έξι γυναίκες του. Ο βασιλιάς γεννήθηκε στις 28 Ιουνίου 1491 και πέθανε στις 28 Ιανουαρίου 1547. Η βασιλεία του ξεκίνησε στις 21 Απριλίου του 1509. Ανήκε στην δυναστεία των Τυδώρ, ήταν γιός του Ερρίκου Ζ΄ και ανέβηκε στο θρόνο σε ηλικία δεκαοκτώ ετών.

Ποιες ήταν οι έξι γυναίκες του όμως;

Πρώτη ήταν η Αικατερίνη της Αραγονίας. Η μικρότερη κόρη των καθολικών Μοναρχών της Ισπανίας, του Φερδινάνδου και της Ισαβέλλας.

Το 1501, σε ηλικία 16 ετών παντρεύτηκε τον Άρθουρ, τον μεγάλο αδελφό του Ερρίκου και διάδοχο του θρόνου.

Ο Άρθουρ πέθανε λίγους μήνες μετά τον γάμο. Η Αικατερίνη ισχυρίστηκε πως ο γάμος δεν είχε ολοκληρωθεί και επτά χρόνια αργότερα παντρεύτηκε τον Ερρίκο και έγινε βασίλισσα την Αγγλίας. Αν έλεγε ότι δεν ήταν παρθένα και όντως είχε ολοκληρωθεί ο γάμος, ο βασιλιάς δεν θα μπορούσε να την παντρευτεί καθώς απαγορευόταν τότε ο γάμος μεταξύ της γυναίκας και του αδερφού του μακαρίτη του άντρα της.

Στο τέλος απέκτησαν μία κόρη και μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια γάμου, χωρίς αρσενικό διάδοχο, ο βασιλιάς ζητά διαζύγιο. Κάτι που ο πάπας δεν αναγνώρισε αλλά ο βασιλιάς δεν νοιαζόταν καθώς είχε στο μυαλό του την επόμενη βασίλισσα. Η Αικατερίνη εξορίζεται από την βασιλική αυλή.

Δεύτερη στη σειρά έρχεται η Αν Μπολίν. Το 1526 ο Ερρίκος γνωρίζει την Αν, αδερφή της Μαίρη, πρώην ερωμένης του.

Εκείνη την εποχή οι άντρες της Αγγλίας έστελναν τις κόρες τους για να γίνουν ερωμένες του βασιλιά, γιατί ήξεραν ότι η βασιλική ερωμένη θα έπαιρνε πλουσιοπάροχα δώρα.

Η Αν δεν ξεχώρισε για την ομορφιά της, αλλά γιατί κατάφερε να αντισταθεί την γοητεία του βασιλιά. Για επτά χρόνια, η Αν υποσχόταν στον Ερρίκο ότι θα γίνει δική του μόνο αν την παντρευόταν. Το 1533 παντρεύτηκαν, αλλά η βασιλεία της Αν ήταν σύντομη.

Η Μπολίν του έδωσε κόρη ενώ ο Ερρίκος περίμενε διάδοχο. Τρία χρόνια μετά τον γάμο τους, ο βασιλιάς κατηγόρησε την Αν για μαγεία και την φυλάκισε στον Πύργο του Λονδίνου.

Η Αν εκτελέστηκε δια αποκεφαλισμού στις 17 Μαΐου του 1536.

Η Τζέιν Σίμορ, **η τρίτη**, αρραβωνιάστηκε τον Ερρίκο μία μέρα μετά τον θάνατο της Αν. αντρεύτηκαν στις 13 Μαΐου του 1536.

Στις 12 Οκτωβρίου 1537 γεννήθηκε ο πρώτος νόμιμος γιός του Ερρίκου, ο Εδουάρδος. Η Τζέιν πέθανε λίγες μέρες μετά, εξασθενημένη απ' τον τοκετό.

Ήταν η μοναδική σύζυγος του βασιλιά που πέθανε πριν την χωρίσει ή την εκτελέσει και η μόνη που αγάπησε πραγματικά.

Η **Αν της Κλεβ**, η κόρη του Δούκα της Κλεβ, περιούχης της Γερμανίας, ήταν η επόμενη σύζυγος.

Ο Ερρίκος ήθελε και άλλους διαδόχους πριν πεθάνει και σε περίπτωση που ο Εδουάρδος πέθαινε.

Ο Ερρίκος είδε την Αν πρώτη φορά λίγες μέρες πριν από τον γάμο τους και απογοητεύτηκε απ' την εμφάνιση της μέλλουσας συζύγου του.

Ούτε η Αν ήταν πολύ ενθουσιασμένη. Ο Ερρίκος είχε μεγαλώσει, είχε παχύνει και κούτσαινε, λόγω ενός τραυματισμού στο πόδι.

Παντρεύτηκαν στις 8 Ιανουαρίου του 1540 και ο γάμος τους ακυρώθηκε στις 9 Ιουλίου τον ίδιο χρόνο. Ο Ερρίκος ισχυρίστηκε ότι δεν άγγιξε την Αν την πρώτη νύχτα του γάμου τους, γιατί του θύμιζε αγελάδα. Παρά την δημόσια ταπείνωση, η Αν εγκατέλειψε την βασιλική αυλή με το κεφάλι της στη θέση του.

Ο 49χρονος Ερρίκος παντρεύτηκε τη 17χρονη **Κάθριν Χάουαρντ** στις 28 Ιουλίου, μόλις 19 ημέρες μετά την ακύρωση του γάμου του με την Αν.

Η Κάθριν ήταν ξαδέρφη της Αν Μπολίν. Το μόνο πρόβλημα του γάμου τους ήταν ότι η Κάθριν ήταν ερωτευμένη με τον Τόμας Κουλπέπερ, ένα νεαρό ακόλουθο του Ερρίκου. Όταν το έμαθε ο βασιλιάς διέταξε να την συλλάβουν και να την φυλακίσουν στο Αββαείο του Σάιον.

Ο Ερρίκος δεν λυπήθηκε την νεαρή της ηλικία και την εκτέλεσε στις 10 Δεκεμβρίου του 1541. Ήταν μόνο 18 όταν πέθανε.

Μετά την Κάθριν, ο Ερρίκος έμεινε δύο χρόνια ανύπαντρος. Υπέφερε από παχυσαρκία, αρθρίτιδα και δεν θύμιζε σε τίποτα τον παλιό του εαυτό.

Η **έκτη** και τελευταία γυναίκα του ήταν η 31χρονη πλούσια χήρα **Κάθριν Παρ**.

Όταν παντρεύτηκαν το 1543, Ο Ερρίκος είχε κόψει κάθε επικοινωνία με τις δύο κόρες του, τις πριγκίπισσες Μαίρη και Ελισάβετ.

Η Παρ τις πήρε υπό την προστασία της και κατάφερε να αποκαταστήσει την σχέση με τον πατέρα τους.

Ο Ερρίκος, επιτέλους πεθαίνει στις 28 Ιανουαρίου του 1547, σε ηλικία 55 ετών.

Η Παρ ανέλαβε την κηδεμονία της Ελισάβετ, αλλά πέθανε ένα χρόνο μετά, κατά τη διάρκεια τοκετού.

Λίγες πληροφορίες ακόμα για την οικογένεια:

Τον Ερρίκο διαδέχθηκε ο 9χρονος γιός του, Εδουάρδος, αλλά αρρώστησε και πέθανε το 1533 15 χρονών.

Σειρά είχε η πρωτότοκη κόρη του Ερρίκου, η Μαίρη που έμεινε γνωστή ως η «Η Ματωμένη Μαίρη», εξαιτίας των αδίστακτων διωγμών που οργάνωσε εναντίον των Προτεσταντών. Πέθανε από όγκο το 1558.

Τότε ήρθε η σειρά της **Ελισάβετ**, που πήρε ένα παρηκμασμένο βασίλειο και 45 χρόνια μετά, άφησε πίσω της μια αυτοκρατορία.

Για την ιστορία του Ερρίκου Η' και τις έξι γυναίκες του υπάρχουν ταινίες και σειρές:

1. The Tudors (σειρά)
2. The other Boleyn Girl (ταινία)
3. Henry VIII (ταινία)
4. SIX (μιούζικαλ)
5. The Wives of Henry VIII: Divorced Beheaded & Died (τραγούδι)

Πετράκη Νεφέλη, Γ3

